LLIÇONS DEL NOU DE NOVEMBRE

LLIÇONS DEL NOU DE NOVEMBRE

"En l'enfrontament directe entre l'opció del Sí i del No, els resul?tats ens mostren un avantatge del Sí, però no així en el cas que "l'unionisme" aposti per l'abstenció"

PAU CANALETA

Després de quatre dies, és el moment d'analitzar les claus que en ha donat el resultat la consulta del nou de novembre. Uns resultats que, no per esperats, han deixat de sorprendre els que seguim l'actualitat política. La "foto fixa" que va sortir de les urnes ens dóna moltes pistes del que podria passar en un referèndum oficial però també, en menor mesura, del que podria passar en unes properes eleccions al Parlament de Catalunya.

1.- Camí dels dos milions de vots independentistes. El "vot sobiranista" ha cristal·litzat en vot netament independentista. Això significa que bona part de l'electorat de CiU està disposat a votar Sí en un futur referèndum. Si ens hi fixem, el nombre de catalans que va votar Sí Sí diumenge passat pràcticament coincideix amb els vots que van treure els partits "sobiranistes" a les eleccions al Parlament de Catalunya ara fa dos anys. Això, que podria semblar un estancament del vot independentista, en realitat és la confirmació de la solidesa d'aquest bloc, ja que significa que no només la majoria dels votants de CiU s'han fet independentistes sinó que a més es compensa la pèrdua de votants que no són partidaris de la indepen?dèn?cia, amb votants provinents del PSC i d'ICV. Així doncs, el bloc independentista està a prop de consolidar els dos milions de votants, una xifra que garanteix l'èxit del Sí en un futur referèndum. Si tenim en compte que en el cas d'un referèndum oficial la participació arribaria a un màxim d'un 80% del cens (això rondaria els quatre milions de votants) la xifra dels dos milions seria suficient per garantir l'èxit del Sí.

2.- Els 400.000 votants no independentistes. Poca gent preveia una participació tan alta de persones no partidàries de la indepen?dència. De fet, més d'un 15% dels participants al procés participatiu van optar pel No en alguna de les dues preguntes i en segons quines zones de Catalunya aquest percen?tatge va ser molt més alt. És evident, doncs, que tot i ser una consulta "decantada", quasi mig milió de ciutadans van optar per expressar la seva opinió a través de les urnes. Una participació que confirmaria el que deien totes les enquestes publicades: que la majoria dels ciutadans està d'acord a consultar el poble de Catalunya sobre quin ha de ser el seu futur. Afegiria, a més, que la gent té moltes ganes de participar i expressar la seva opinió, encara que no estigui d'acord amb la pregunta que se'ls formula.

3.- El referèndum definitiu. En el cas d'un referèndum vinculant, quantes persones canviarien el seu vot per por? Aquesta és la pregunta clau en el cas d'una consulta "comme il faut". És el que va succeir a Escò?cia i la resposta, en el nostre cas, no està gens clara. Diumenge es va produir el que molts sociòlegs anomenen "vot lúdic", és a dir, un vot que, en no tenir conseqüències trascendents, fa que la gent el decideixi frívolament. En el cas d'una propera consulta definitiva, és de pensar que els indecisos dubtin sobre les conseqüències del seu vot i alguns acabin apostant per l'statu quo. Quants indecisos es faran enrere en un refe?rèndum vinculant? Aquesta és la pregunta sense resposta. Només ho podrem saber el dia D, quan l'elector senti "papallones a l'estómac" per les conseqüències de la seva elecció.

4.- L'abstenció, la millor arma de l'unionisme. Després d'analitzar detalladament els resultats, hi ha una conclusió òbvia: L'única opció que dóna un cert avantatge als partidaris de continuar pertanyent a Espanya en el cas d'un

referèndum vinculant és l'aposta per boicotejar la consulta. És a dir, autoritzat per part de l'Estat però boicotejat pels partidaris del No. És a dir, no trobar-la legítima i no participar-hi. En l'enfrontament directe entre l'opció del Sí i del No, els resul?tats ens mostren un avantatge del Sí com ja hem comentat, però no així en el cas que "l'unionisme" aposti per l'abstenció.

En aquest cas, són els partidaris del Sí els que tenen el repte de mobilitzar a un 51% del cens perquè el resultat final sigui legítim a instàncies internacionals. La Unió Europea va deixar clar a Kosovo que només veuria legítima una consulta en la qual participés més d'un 50% de la població i que el Sí obtingués el 55% dels vots. Una participació del 51% rondaria els 2.700.000 votants. Una xifra que només és possible si hi participen partidaris del No o del Sí No. L'unionisme, doncs, partiria amb avantatge, ja que sumaria a la seva "causa" el 20% d'abstencionisme crònic que no participa mai en cap elecció i li seria suficient un 30% del cens que fes abstenció activa per frustrar el referèndum independentista.

En definitiva, el 9N no ens ha donat gaires pistes sobre el que passarà en els propers mesos a Catalunya però sí que ens ha ajudat molt a clarificar quin és l'equilibri de forces en el cas d'un hipotètic referèndum i qui ha fet els deures els darrers anys. El 9N no ha estat un simple simulacre, ha estat un veritable terratèmol polític i el que és més important, ha servit per treure conclusions per a la consulta definitiva.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/11/13/llicons-del-nou-novembre/696850.html?utm_source=rss